

Nr 47

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst, m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 16 februari 1962 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 114, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst;

2) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor; samt

3) förordning angående ändrad lydelse av 49 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen framlägges på grundval av ett av Skatteutredningen angående ackumulerad inkomst avgivet betänkande (SOU 1961:56) förslag om utvidgning av tillämpningsområdet för 1951 års lagstiftning om ackumulerad inkomst. I samband härmed förordas vissa förtydliganden av lagstiftningen betingade av erfarenheterna under den tid bestämmelserna varit i kraft. Vidare föreslås att riksskattenämnden skall äga meddela förhandsbesked i frågor rörande tillämpningen av lagstiftningen samt att anstånd med skattebetalning skall kunna medges, då ansökan om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst gjorts.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag
till
förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

Härigenom förordnas, att 2, 3, 4 och 8 §§ samt anvisningarna till 1 och 3 §§ förordningen den 30 november 1951 angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges samt att till 2 § skola fogas anvisningar av nedan angiven lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Till grund för skatteberäkning enligt 1 § skall ligga den ackumulerade inkomsten minskad med avdragsgilla kostnader för dess förvärvande (netobeloppet av den ackumulerade inkomsten) eller, om den skattskyldiges till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomst är lägre, denna inkomst.

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den ackumulerade inkomsten, efter avdrag för avdragsgilla utgifter, uppgår till minst 4 000 kronor och tillika utgör minst en tredjedel av den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst för det taxeringsår, då den ackumulerade inkomsten tagas till beskattning.

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den inkomst, som skall ligga till grund för skatteberäkningen, uppgår till minst 5 000 kronor och tillika utgör minst en femtedel av den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §.

1 mom. Vad i denna förordning sägs skall, med den begränsning som följer av vad nedan i 2—4 mom. stadgas, äga tillämpning beträffande all ackumulerad inkomst.

Vad i denna förordning sägs om ackumulerad inkomst skall, såvitt angår till inkomst av jordbruksfastighet hänförlig inkomst, gälla endast:

2 mom. I fråga om inkomst av jordbruksfastighet skola förordningens bestämmelser gälla endast följande intäkter, nämligen:

intäkt av skogsbruk genom avyttring av växande skog i samband med avyttring av marken;

1) intäkt av skogsbruk genom avyttring av växande skog i samband med avyttring av marken;

¹ Senaste lydelse av 4 och 8 §§ se 1957: 61.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

intäkt, som uppkommit vid upplåtelse av nyttjanderätt eller servitutsrätt mot engångsersättning;

intäkt, som uppkommit genom att egendom tagits i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande eller eljest avyttrats under sådana förhållanden, att dylik tvångsförsäljning måste anses vara för handen; samt

intäkt, i fall då inkomsten beräknats enligt bokföringsmässiga grunder, vid avyttring i samband med upphörande av jordbruksdrift av för stadigvarande bruk i jordbruksfastigheten avsedda maskiner eller andra inventarier, vilka icke vid beräkning av värdeminskningssavdrag äro att hänföra till byggnad, ävensom av varor och produkter i jordbruksfastigheten, dock endast i den mån det influtna beloppet överstiger varornas eller produkternas i räkenskaperna upptagna värde. Har kreatursbesättning i sin helhet avyttrats — utan att nyuppsättning under beskattningssåret skett — skall vad ovan sägs gälla i fråga om intäkt genom

2) intäkt genom ersättning för skada å växande skog på grund av brand eller annan därmed jämförlig av den skattskyldiges åtgöranden oberoende anledning samt intäkt genom avyttring av skog och skogsprodukter, om avverkningen framtvings av brand, stormfällning, torka, insektsskador eller dylikt eller av vattenuppdämning eller framdragande av kraftledning, allt under förutsättning att intäkten icke föranlett avdrag för insättning å skogskonto;

3) intäkt i form av engångsersättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt;

4) intäkt, som uppkommit genom att egendom tagits i anspråk genom expropriation eller liknande förfarande eller eljest avyttrats under sådana förhållanden att dylik tvångsförsäljning måste anses vara för handen, under förutsättning att intäkten icke föranlett avdrag för insättning å skogskonto eller för avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar;

5) intäkt i form av skadestånd eller annan ersättning avseende inkomstbortfall till följd av skador och intrång å fastigheten, som föranletts av industriell eller därmed jämförlig verksamhet;

6) intäkt vid avyttring av hel kreatursbesättning, under förutsättning att nyuppsättning icke skett under beskattningssåret;

7) intäkt vid avyttring i samband med upphörande av jordbruksdrift av för stadigvarande bruk i jordbruksfastigheten avsedda maskiner eller andra inventarier, vilka icke vid beräkning av värdeminskningssavdrag äro att hänföra till byggnad, ävensom av varor och produkter i jordbruksfastigheten; samt

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

avyttringen, även om denna skett utan samband med nedläggande av jordbruksdriften.

I fråga om till inkomst av rörelse hänförlig ackumulerad inkomst skall vad i denna förordning sägs gälla endast:

intäkt genom vetenskaplig, litterär, konstnärlig eller därmed jämförlig verksamhet;

intäkt vid överlåtelse av varumärke, firmanamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur;

intäkt vid avyttring, i samband med överlåtelse av rörelse, av för stadigvarande bruk i rörelsen avsedda maskiner eller andra inventarier, vilka icke vid beräkning av värdeminskningsavdrag hänförs till byggnad; samt

intäkt genom avyttring, i samband med överlåtelse av rörelse, av varor och produkter i rörelsen, dock endast

8) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda beloppet i stället utgjort köpeskillning för de förlorade tillgångarna, köpeskillningen enligt 6) eller 7) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

3 mom. I fråga om inkomst av rörelse skola förordningens bestämmelser gälla endast följande intäkter, nämligen:

1) intäkt genom vetenskaplig, litterär, konstnärlig eller därmed jämförlig verksamhet;

2) intäkt vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, firmanamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur;

3) intäkt i form av engångsersättning, som erhållits på grund av avbrottsförsäkring eller såsom skadestånd eller dylikt för inkomstbortfall i rörelsen till följd av expropriation, rekvisition eller annat liknande förfarande;

4) intäkt i form av engångsersättning vid avyttring av sådan patenträtt eller liknande rättighet, som är att anse såsom vara i rörelse, samt vid avyttring eller avlösning av rätt till royalty, allt under förutsättning att avyttringen eller avlösningen skett i samband med överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av rörelse;

5) intäkt vid avyttring, i samband med överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av rörelse, av för stadigvarande bruk i rörelsen avsedda maskiner eller andra inventarier, vilka icke vid beräkning av värdeminskningsavdrag hänförs till byggnad, samt av andra varor och produkter i rörelsen än ovan vid 4) avses; samt

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

i den mån det influtna beloppet överstiger varornas eller produkternas i räkenskaperna upptagna värde.

6) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar eller för avyttrat fartyg återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda beloppet i stället utgjort köpeskillning för tillgångarna i fråga, köpeskillingen enligt 5) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

Vad i denna förordning stadgas om överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av rörelse skall äga motsvarande tillämpning beträffande rörelsefilial och rörelsegren.

Beträffande till inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet hänförlig ackumulerad inkomst skall vad i denna förordning sägs icke äga tillämpning å vinst vid icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom.

(Se vidare anvisningarna.)

4 m o m. Beträffande till inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet hänförlig ackumulerad inkomst skall vad i denna förordning sägs icke äga tillämpning å vinst vid icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom.

(Se vidare anvisningarna.)

4 §.

Skattskyldig, som vill åtnjuta förmånen av skatteberäkning enligt 1 §, har att därom göra ansökan hos *prövningsnämnden i det län, där den skattskyldige skall taxeras* till statlig inkomstskatt för det taxeringsår, då inkomsten tages till beskattning.

Ansökningen ingives eller insändes till *prövningsnämndens kansli* och skall, med undantag för fall varom i 8 § sägs, vara till kansliet inkommen före *taxeringsårets utgång*.

Skattskyldig, som vill åtnjuta förmånen av skatteberäkning enligt 1 §, har att därom göra ansökan hos *den prövningsnämnd, som har att upptaga besvär rörande den skattskyldiges taxering* till statlig inkomstskatt för det taxeringsår, då inkomsten tages till beskattning.

Ansökningen ingives eller insändes till *prövningsnämndens kansli* och skall, med undantag för fall varom i 8 § sägs, vara till kansliet inkommen före *utgången av året efter taxeringsåret. Den omständigheten att ansökningen ingivits eller insänts till kansliet hos annan prövningsnämnd må dock ej utgöra hinder för ärendets prövning; i sådant fall skola handlingarna omedelbart översändas till kansliet hos den prövningsnämnd som har att pröva ansökningen.*

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Föreligga förutsättningar — — —
 utslag meddelades.
 Äger skattskyldig — — — ansökan
 enligt 4 §.

Föreligga förutsättningar — — —
 utslag meddelades.
 Äger skattskyldig — — — ansökan
 enligt 4 §.

Har skatteberäkning enligt 1 § skett och visas att skatteberäkningen med hänsyn till sedermera framkomna omständigheter grundats på oriktiga förutsättningar, äger vederbörande taxeringsintendent i särskild ordning anföra besvär rörande skatteberäkningen, och skall angående dylika besvär vad i 103 § andra och tredje styckena taxeringsförordningen föreskrives äga motsvarande tillämpning. Ny skatteberäkning i anledning av besvär som nu sagts må icke verkställas med mindre fråga därom prövats inom fem år efter utgången av det kalenderår, under vilket den ansökan, som föranlett skatteberäkning enligt 1 §, inkommit till prövningsnämnden. Har den skattskyldige avlidit, må sådan ny skatteberäkning som här avses icke verkställas med mindre fråga därom prövats inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket boupp-teckning efter honom blivit ingiven för registrering.

Anvisningar

till 1 §.

Inkomst skall — — — ifrågavarande år.
 För att — — — två beskattningsår.

1. Inkomst skall — — — ifrågavarande år.
 För att — — — två beskattningsår.

Engångsbelopp, som uppbäres såsom ersättning för årlig pension, skall i allmänhet anses hänföra sig till tio år.

Intäkt av skogsbruk skall anses hänförlig till det antal år som motsvarar förhållandet mellan intäkten, minskad med vederbörliga avdrag, och värdet av ett års skogstillväxt å fastigheten.

Akkumulerad inkomst, som avses i 3 § 2 mom. vid 6)–8) samt i 3 § 3 mom. vid 2), 5) och 6), skall anses hänföra sig till det antal år den skatt-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

skyldige bedrivit jordbruket eller rörelsen. Har skattskyldig åtnjutit ackumulerad inkomst som nu sagts i egenskap av delägare i handels- eller kommanditbolag, skall inkomsten anses hänförlig till den tid han varit delägare i bolaget. Inkomsten skall dock anses hänförlig till kortare tid än den skattskyldige bedrivit jordbruket eller rörelsen eller varit delägare i bolaget, därest han så yrkar och företer utredning om det antal år vartill inkomsten hänför sig, eller eljest om det framstår såsom uppenbart att inkomsten hänför sig till kortare tid.

Har jordbruk eller rörelse, som bedrivits av den ena av två makar, övertagits av den andra maken, skall denne, om han så yrkar, anses hava bedrivit jordbruket eller rörelsen jämväl under den förstnämnda makens innehav av förvärvskällan, under förutsättning att makarna då voro samtaxerade eller, därest andra maken haft inkomst, skulle hava samtaxerats. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning när andel i handels- eller kommanditbolag, som ägts av den ena av två makar, övertagits av den andra maken samt när jordbruk, rörelse eller andel i bolag i samband med den ena makens död övertagits av andra maken, och denne var ensam dödsbodelägare.

Vad i nästföregående stycke stadgas om makar skall i tillämpliga delar gälla även skattskyldiga, vilka samtaxeras utan att vara gifta.

Vid skatteberäkning enligt 1 § skall oskift dödsbo och den avlidne anses som en och samma skattskyldig.

Till ledning — — — följande
 e x e m p e l:
 En skattskyldig — — — 16 140
 kronor.
 Eftersom enligt — — — ackumu-
 lerade inkomsten.
 Vid skatteuträkningen — — — ac-
 kumulerade inkomsten.

2. Till ledning — — — följande
 e x e m p e l:
 En skattskyldig — — — 16 140
 kronor.
 Eftersom enligt — — — ackumu-
 lerade inkomsten.
 Vid skatteuträkningen — — — ac-
 kumulerade inkomsten.

Den del av den ackumulerade inkomsten, som vid skatteberäkningen

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

hänföres till ett tidigare taxeringsår, skall i förekommande fall avrundas nedåt till helt hundra kronor, varvid överskjutande belopp hänföres till det taxeringsår, då den ackumulerade inkomsten tages till beskattning.

Den beskattningsbara inkomsten skall upptagas till 0 kronor för sådant taxeringsår, då taxering ej åsatts på grund av att den skattskyldige ändrat räkenskapsår eller icke varit här i riket bosatt.

Kan utredning icke förebringas om det antal år, vartill ackumulerad inkomst hänför sig, skall jämlikt 1 § andra stycket skatteberäkningen ske, som om inkomsten hänfört sig till tre år. Denna bestämmelse skall dock icke äga tillämpning exempelvis i sådana fall, då en skattskyldig vid avgång från tjänst uppbär ett engångsbelopp såsom ersättning för årlig pension. I dylika fall skall den ackumulerade inkomsten i allmänhet anses hänföra sig till tio år.

Har skattskyldig under ett taxeringsår på grund av omläggning av räkenskapsår åsatts taxeringar för två beskattningsår, skall vid fördelning av den ackumulerade inkomsten så anses som om de båda taxeringarna hänföra sig till skilda taxeringsår.

Om skatteberäkning enligt 1 § påkallas för ackumulerad inkomst i viss förvärvskälla, skall skatteberäkningen omfatta all ackumulerad inkomst, som uppkommit i förvärvskällan. Däremot äger skattskyldig från skatteberäkningen undantaga ackumulerad inkomst i annan förvärvskälla.

Om en — — — hänförliga intäkterna.

Om en — — — hänförliga intäkterna.

till 2 §.

Vid beräkning av nettobeloppet av ackumulerad inkomst skall intäkt av skogsbruk i förekommande fall minskas med till intäkten hänförligt av-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

drag enligt 22 § 1 mom. andra eller tredje stycket kommunalskattelagen, i den mån sådant avdrag medgivits vid inkomsttaxeringen.

I fråga om intäkt genom avyttring av tillgång, vilken kan vara föremål för värdeminskningssavdrag, skall såsom nettobeloppet av ackumulerad inkomst i regel anses köpeskillingen efter avdrag för tillgångens i beskattningsavseende oavskrivna värde. Motsvarande skall gälla vid avyttring av sådan patenträtt eller liknande rättighet, som är att anse såsom vara i rörelse.

Såsom nettobeloppet av ackumulerad inkomst genom avyttring av varor eller produkter i rörelse än i nästföregående stycke sista punkten sågs skall anses dold reserv i lagertillgångarna vid beskattningsårets ingång. Den dolda reserven skall i regel beräknas till skillnaden mellan, å ena sidan, det lägsta av tillgångarnas anskaffningsvärde och återanskaffningsvärde efter avdrag i förekommande fall för inkurans samt, å andra sidan, deras bokförda värde vid nämnda tidpunkt. Vid avveckling av byggnadsrörelse, tomtstyckningsrörelse eller annan rörelse avseende yrkesmässig handel med fastigheter ävensom penningrörelse skall dock såsom dold reserv i regel anses skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värde vid beskattningsårets ingång och deras bokförda värde vid samma tidpunkt.

Såsom nettobeloppet av ackumulerad inkomst genom avyttring av varor (inklusive djur) och produkter i jordbruksfastighet skall anses dold reserv i tillgångarna vid beskattningsårets ingång. Den dolda reserven skall i regel beräknas till skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värde och deras bokförda värde vid nämnda tidpunkt.

Har den i räkenskaperna gjorda värdesättningen å lagret frångåtts vid inkomsttaxeringen, skall vid beräkning av dold reserv i stället för

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

bokfört värde användas det i beskattningssavseende gällande värdet.

till 3 §.

Vad i 3 § första stycket sägs angående intäkt av jordbruksfastighet genom upplåtelse av nyttjanderätt skall icke gälla beträffande upplåtelse av rätt att avverka skog.

Vad i 3 § 2 mom. vid 3) sägs angående intäkt av jordbruksfastighet genom upplåtelse av nyttjanderätt skall icke gälla beträffande upplåtelse av rätt att avverka skog.

Såsom ersättning vid överlåtelse av hyresrätt anses jämväl vad skattskyldig erhåller för att han flyttar från lokal, använd i rörelsen.

Med skadestånd eller annan i 3 § 3 mom. vid 3) omförd ersättning avses i första hand sådan ersättning för inkomstbortfall som erhålles med anledning av exempelvis stadsplanering eller gatureglering. Härmed likställas frivilligt överenskommen ersättning, vilken avtalats under sådana förhållanden att möjlighet till tvångsåtgärder förelegat om frivillig uppgörelse ej träffats.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 § 2 mom. vid 6) och 7) och 3 § 3 mom. vid 5) skall med avyttring likställas förlust av tillgång, därest ersättning på grund av skadeförsäkring utgått och ersättningen icke förantlett avdrag för avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar.

Skatteberäkning för ackumulerad inkomst enligt 3 § 2 mom. vid 7) samt 3 § 3 mom. vid 4) och 5) får ske endast under förutsättning

a t t vid beskattningsårets utgång kvarvarande, icke avyttrade inventarier och varor — frånsett tillgångar som vid upplåtelse av rörelse utarrenderats — äro av allenast obetydlig omfattning,

a t t vid nämnda tidpunkt icke kvarstår avsättning, som skett till lagerregleringskonto eller som, till ersättande av avyttrat fartyg eller till ersättande av förlorade tillgångar i verksamheten, skett till särskilda investeringsfonder för avyttrat fartyg eller för förlorade inventarier och lagertillgångar,

s a m t a t t, såvitt avser rörelse, den skattskyldige icke under beskatt-

(Föreslagen lydelse)

(Nuvarande lydelse)

ningsåret börjat ny rörelse, som med hänsyn till varusortiment eller liknande kan anses utgöra fortsättning av den tidigare rörelsen.

Utöver vad i nästföregående stycke sägs skall som förutsättning för skatteberäkning för ackumulerad inkomst vid upplåtelse av rörelse gälla, att upplåtelsen utgör ett led i rörelsens avveckling.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Förordningen skall icke äga tillämpning beträffande ackumulerad inkomst, som åtnjutits under tidigare beskattningsår än det för vilket taxering i första instans verkställes år 1962.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 1 juni 1951 om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Riksskattenämnden må, därest sådant för någon finnes vara av synnerlig vikt, efter ansökan lämna besked på förhand (förhandsbesked) angående viss fråga, som avser sökandens taxering till kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftnings-skatt eller ersättningsskatt. Förhandsbesked må ock meddelas i fråga som nu nämnts, därest detta finnes vara av vikt för enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Riksskattenämnden må, därest sådant för någon finnes vara av synnerlig vikt, efter ansökan lämna besked på förhand (förhandsbesked) angående viss fråga, som avser sökandens taxering till kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftnings-skatt eller ersättningsskatt, *ävensom viss fråga rörande tillämpningen av förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst.* Förhandsbesked må ock meddelas i *frågor* som nu nämnts, därest detta finnes vara av vikt för enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Vad ovan — — — av fastigheten.
Om rätt — — — allmän varuskatt.

Vad ovan — — — av fastigheten.
Om rätt — — — allmän varuskatt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1960: 369.

Förslag

till

**förordning angående ändrad lydelse av 49 § 1 mom. uppbördsförordningen
den 5 juni 1953 (nr 272)**

Härigenom förordnas, att 49 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

49 §.

1 m o m. Skattskyldig, som anfört besvär över taxeringsnämnds, prövningsnämnds eller skattedomstols beslut rörande taxering, må beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxeringen, därest vederbörande taxeringsintendent i yttrande över den skattskyldiges framställning om anstånd förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall, helt eller delvis, till densamma. Anstånd må avse skatt till belopp, som betingas av taxeringsintendentens yttrande.

Har skattskyldig — — — i fråga.
Anståndet skall gälla till dess två månader förflutit från dagen för prövningsnämndens eller vederbörande skattedomstols beslut i anledning av besvären.

(Föreslagen lydelse)

49 §.

1 m o m. Skattskyldig, som anfört besvär över taxeringsnämnds, prövningsnämnds eller skattedomstols beslut rörande taxering, må beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxeringen, därest vederbörande taxeringsintendent i yttrande över den skattskyldiges framställning om anstånd förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall, helt eller delvis, till densamma. *Under enahanda förutsättning må skattskyldig, som hos prövningsnämnd gjort ansökan om skatteberäkning för ackumulerad inkomst eller som anfört besvär över prövningsnämnds eller skattedomstols beslut angående dylik skatteberäkning, beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxering, varigenom den ackumulerade inkomsten tages till beskattning.* Anstånd må avse skatt till belopp, som betingas av taxeringsintendentens yttrande.

Har skattskyldig — — — i fråga.
Anståndet skall gälla till dess två månader förflutit från dagen för prövningsnämndens eller vederbörande skattedomstols beslut i anledning av besvär eller ansökan som i första stycket avses.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 49 § 1 mom. se 1957: 70.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 691 av herrar *Kronstrand* och *Stefanson* samt II: 831 av herrar *Gustafson* i Göteborg och *Larsson* i Umeå, vari hemställt, »att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 114 måtte besluta att minimibeloppet för rätt till beskattning för ackumulerad inkomst skall fastställas till 4 000 kronor och att den s. k. kvotregeln — att den ackumulerade inkomsten skall uppgå till viss del av den skattskyldiges inkomst — skall slopas, samt att således 2 § 2 stycket förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst skall ha följande lydelse:

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den inkomst, som skall ligga till grund för skatteberäkningen, uppgår till minst 4 000 kronor»;

II) de likalydande motionerna I: 692 av herr *Sundin m. fl.* samt II: 832 av herrar *Hansson* i Önnarp och *Fälldin*, vari hemställt, dels att riksdagen måtte besluta

a) att särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst må medges för i arrendesammanhang utgående ersättning, som utgör inkomst av rörelse, i enlighet med vad i motionerna anförts;

b) att den maximala fördelningstiden för särskild skatteberäkning av ackumulerad inkomst må utgöra femton år;

c) att beskattningsmyndighet icke må äga rätt att utan yrkande av den skattskyldige hänföra ackumulerad inkomst till mindre antal år än enligt schablonregeln;

d) att nuvarande beloppsspärr på 4 000 kronor för rätt till särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst fortfarande må gälla; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till enligt ovan erforderlig författningstext;

dels ock att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam prövning och förslag rörande inrättande av brand- och stormskadefond för skog i enlighet med vad i motionerna har anförts; ävensom

III) de likalydande motionerna I: 693 av herr *Virgin m. fl.* och II: 830 av herr *Cassel*, vari hemställt, att riksdagen måtte

1) antaga det vid proposition nr 114 fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst med den ändring att 2 § samt 3 § 2 mom. erhåller följande lydelse.

2 §.

Till grund — — — — — denna inkomst.

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den inkomst, som skall ligga till grund för skatteberäkningen, uppgår till minst 4 000 kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §.

2 mom. I fråga — — — — — jordbruksfastigheten; samt

8) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda beloppet i stället utgjort köpeskillning för de förlorade tillgångarna, köpeskillingen enligt 6) och 7) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, så ock intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till skogskonto överförts till beskattning i samband med överlåtelse av jordbruksfastighet genom avyttring, skifte av dödsbo eller bodelning, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

Vad i denna förordning stadgas om upphörande av jordbruksdrift skall äga motsvarande tillämpning beträffande jordbruksfastighet, som drives i sambruk med annan sådan fastighet.

2) antaga följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 89 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623)

Häri genom förordnas, att 89 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 skall erhålla följande ändrade lydelse.

89 §.

Prövningsnämnd skall — — — — — efter taxeringsåret.

Ansökan angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst enligt förordningen den 30 november 1951 (nr 763) skall av prövningsnämnden vara avgjord senast den 30 juni året näst efter det då ansökan ingavs.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det den utkommit av trycket i Svensk författningssamling.

3) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte

a) i taxeringskungörelsen införa bestämmelse om att taxeringsnämndsordförande, till vilken inkommit ansökan om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst, skall vidarebefordra denna till prövningsnämnden;

b) snarast förelägga riksdagen förslag till inrättande av brand- och stormskadefond vid skogsbruk med rätt till skattefri avsättning i enlighet med vad i motionerna anförts; samt

c) med beaktande av vad i motionerna anförts företaga fortsatt utredning rörande frågan om den skattemässiga behandlingen av ackumulerad inkomst.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet jämväl upptagit följande vid riksdagens början väckta, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 2 av herr *Kronstrand m. fl.* och II: 1 av herr *Carlsson i Tibro m. fl.*, vari hemställts,

1) att riksdagen måtte antaga det av 1957 års skatteutredning redovisade förslaget till förordning om rätt till utjämning av statlig inkomstskatt å merinkomst i vissa fall dels med ändringen att gränsen för rätt till utjämning fastställs till 10 000 kronor, dels med kompletteringen att progressionsutjämning även skall kunna ske vid fallande inkomst och att deklara-tions-skyldighet skall ha förelegat antingen jämförelseåret eller något av de två närmast föregående beskattningsåren, dels ock med den justering som för-anleddes av de av 1961 års riksdag beslutade nya skatteskalorna för statlig inkomstskatt, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderliga författningsförslag;

2) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att utredning företas om möjligheterna till öppen resultatutjämning vid beskattningen genom rätt till skattefri avsättning å särskilda konton och beskattning vid uttag (den s. k. kontometoden) och att förslag i detta syfte föreläggas riksdagen;

II) de likalydande motionerna I: 18 av herr *Bengtson m. fl.* och II: 42 av herr *Hedlund m. fl.*, vari hemställts,

1) att riksdagen måtte anta det av 1957 års skatteutredning framlagda förslaget till förordning om rätt till utjämning av statlig inkomstskatt å merinkomst i vissa fall samt till anvisningar till densamma, dock med följande ändringar:

dels att som villkor för rätt till utjämning av statlig inkomstskatt å merinkomst enligt nämnda förordning må gälla, att den till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomsten för skattskyldig uppgår till belopp som med minst 10 000 kronor överstiger den skattskyldiges motsvarande inkomst under det nästföregående beskattningsåret (jämförelseåret),

dels att som villkor för rätt till sådan progressionsutjämning vidare må gälla, att deklara-tions-skyldighet förelegat under jämförelseåret eller något av de två närmast föregående beskattningsåren,

dels att rätt till progressionsutjämning jämväl skall föreligga vid fallande inkomst, då skattskyldigs till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomst från något av de två närmast föregående beskattningsåren minskats med minst 6 000 kronor, och att utjämning då må verkställas på så sätt, att den sammanlagda statliga inkomstskatten för det beskattningsår för vilket den skattskyldige begär utjämning och de två närmast föregående beskatt-

ningsåren skall utgöra det belopp varmed nämnda skatt skulle ha utgått, om inkomsten fördelats lika på de tre beskattningsåren, i enlighet med vad ovan anförts, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext;

2) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla

a) att vid pågående allmänna skatteberedning måtte prövas möjligheterna till en fullständig resultatutjämning i enlighet med vad i motionerna anförts; samt

b) att härvid eller genom särskild utredning frågan om resultatutjämning genom kontometoden måtte prövas så skyndsamt, att förslag i ämnet kan föreläggas senast 1963 års riksdag;

III) de likalydande motionerna I: 339 av herr *Hagberg m. fl.* och II: 408 av herr *Heckscher m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte

1) antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändring av 2, 8 och 9 §§ förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst

Häri genom förordnas, att 2, 8 och 9 §§ förordningen den 8 april 1960 om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst skola erhålla följande ändrade lydelse.

2 §.

Med förlust — — — samma år.

Till förlustavdrag berättigar endast sådan förlust, som hänför sig till beskattningsår, för vilket skattskyldig varit jämlikt 22 § 1 mom. första stycket vid 1) taxeringsförordningen skyldig avlämna självdeklaration till ledning för sin taxering för inkomst eller varunder skattskyldigs bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor uppgått till sådant belopp att han jämlikt bestämmelserna vid 2) eller 3) nämnda stycke varit skyldig avlämna deklaration som nyss sagts, eller till något av de två närmast därpå följande beskattningsåren. Vid bedömande av fråga om rätt till förlustavdrag föreligger skall beträffande äkta makar och oskift dödsbo tillika iakttagas vad i tredje och sjätte styckena sagda moment stadgas. För rätt till förlustavdrag erfordras härutöver att deklarationsskyldigheten för förluståret fullgjorts under vederbörligt taxeringsår.

Rätten till — — — minst 1 000 kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

8 §.

Om aktierna i aktiebolag eller andelarna i ekonomisk förening vid ingången av förluståret eller utgången av det beskattningsår, för vilket taxering skall ske, till huvudsaklig del ägdes eller på därmed jämförligt sätt — direkt eller genom förmedling av juridisk person — innehades av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer, må vid sagda taxering förlustavdrag ej medgivas med mindre samtliga eller så gott som samtliga aktier eller andelar vid nämnda båda tillfällen ägdes eller på angivet sätt innehades av samma fysiska person eller personer samt under förutsättning tillika, då fråga är om två eller flera aktie- eller andelsägare, att envar av dessa ägde eller innehade ungefärligen lika stor andel i aktie- eller andelskapitalet vid det ena som vid det andra tillfället. Hinder för förlustavdrag möter dock ej, där skiljaktighet i ägarförhållandena betingas av att aktierna eller andelarna genom arv, testamente eller bodelning övergått å annan fysisk person eller andra fysiska personer eller av att på nämnt sätt förvärvade aktier överlåtits å sådan fysisk person eller sådana fysiska personer som sedan beskattningsårets ingång innehafte aktier i företaget.

9 §.

Har bolag (dotterbolag) genom fusion enligt 174 § 1 mom. lagen den 14 september 1944 om aktiebolag upplösts och uppgått i annat bolag (moderbolag), äger moderbolaget samma rätt till förlustavdrag, som — om fusionen ej skett — tillkommit dotterbolaget. Därest aktierna i moderbolaget vid utgången av beskattningsåret eller aktierna i dotterbolaget vid ingången av förluståret till huvudsaklig del ägdes eller på därmed jämförligt sätt innehades — direkt eller genom förmedling av juridisk person — av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer, skall vad nyss sagts angående moderbolagets rätt att utnyttja dotterbolags förlustavdrag gälla endast därest moderbolaget jämväl vid sistnämnda tidpunkt ägde mer än nio tiondelar av aktiekapitalet i dotterbolaget. Ägdes eller innehades på sätt nyss sagts aktierna i moderbolaget vid utgången av beskattningsåret av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer, skall såsom förutsättning för förlustavdragets utnyttjande jämväl gälla, att denna person eller dessa personer ägde eller innehade samtliga eller så gott som samtliga aktier i moderbolaget jämväl vid ingången av dotterbolagets ifrågavarande förlustår. Är i fall, som sist sagts, fråga om två eller flera aktieägare, kräves ytterligare att envar av dessa ägde eller innehade ungefärligen lika stor andel i aktiekapitalet vid det ena som vid det andra av sistnämnda båda tillfällen. Hinder för förlustavdragets utnyttjande möter dock ej, där skiljaktighet i ägarförhållandena betingats av att aktierna genom arv, testamente eller bodelning övergått å annan fysisk person eller andra fysiska personer eller av att på nämnt sätt förvärvade aktier överlåtits å sådan fysisk person eller sådana fysiska personer som sedan beskattningsårets ingång innehafte aktier i företaget.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1963, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1963 års taxering samt eftertaxering för år 1963 eller tidigare år.

2) antaga följande

Förslag

till

förordning om rätt till utjämning i vissa fall av statlig inkomstskatt i samband med inkomststegring eller inkomstminskning

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse må, under de förutsättningar och på det sätt nedan i denna förordning sägs, erhålla utjämning av statlig inkomstskatt i samband med inkomststegring eller inkomstminskning.

2 §.

Uppgår den till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomsten för i 1 § omförmäld skattskyldig till belopp, som med minst 10 000 kronor överstiger eller understiger den skattskyldiges motsvarande inkomst under det nästföregående beskattningsåret (jämförelseåret), skall utjämningen av skatten verkställas sålunda att den skatt, som den skattskyldige har att jämlikt förordningen om statlig inkomstskatt erlagga, nedsättes till sådant belopp, att den sammanlagda statliga inkomstskatten för det ifrågavarande beskattningsåret och för jämförelseåret blir lika stor som summan av den skatt, som han haft att erlagga för nämnda båda år, därest den sammanlagda beskattningsbara inkomsten för dessa år med lika delar belöpt på vardera av åren.

Vid tillämpningen av bestämmelsen i första stycket skall beräkning av skatt ske efter det procenttal av grundbeloppen för statlig inkomstskatt, som jämlikt 12 § förordningen om statlig inkomstskatt skall tillämpas för slutlig skatt på grund av taxeringen för beskattningsåret.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §.

Finnes vid jämförelse som i 2 § sägs mellan de beskattningsbara inkomsterna merinkomsten eller inkomstminskningen uppgå till lägre belopp än 10 000 kronor, skall den statliga inkomstskatten för beskattningsåret eller för jämförelseåret likväl icke utgå med högre belopp, än som skolat beräknas, därest merinkomsten eller inkomstminskningen uppgått till 10 000 kronor.

4 §.

Oaktal vad i 2 och 3 §§ stadgas, må dock skatteutjämning, som där sägs, ej ske med mindre denna föranleder att skatten beräknas till ett minst 50 kronor lägre belopp än enligt förordningen om statlig inkomstskatt.

5 §.

I fråga om äkta makar, vilka för beskattningsåret icke taxerats såsom av varandra oberoende skattskyldiga, gäller att frågan, huruvida i 2 § angiven lägsta merinkomst eller inkomstminskning föreligger, skall bedömas på grundval av sammanlagda beloppet av makarnas beskattningsbara inkomster enligt taxeringarna för nämnda år och för jämförelseåret. Jämväl vid tillämpning av 3 § gäller, att hänsyn skall tagas till sammanlagda beloppet av statlig inkomstskatt, som belöper på makarna vid skatteberäkning enligt i 2 § angiven grund. Den efter utjämningen reducerade skatten fördelas å makarna efter förhållandet mellan deras beskattningsbara inkomster enligt taxeringen för beskattningsåret.

Hava makarna samtaxerats vid taxeringen för jämförelseåret men icke för beskattningsåret, skola förutsättningarna för skatteutjämning jämlikt 2 och 3 §§ bedömas för vardera maken för sig.

(Se vidare anvisningarna.)

6 §.

Har skattskyldig avlidit under beskattningsåret, skall med avseende å rätt till skatteutjämning, som i denna förordning avses, oskift dödsbo efter honom äga samma rätt, som eljest skulle hava tillkommit den skattskyldige. Var den skattskyldige under beskattningsåret gift och skola dödsboet och den efterlevande maken jämlikt gällande bestämmelser samtaxeras, skall vad i 5 § sägs äga motsvarande tillämpning.

7 §.

Ingår i den beskattningsbara inkomsten enligt taxeringen för beskattningsåret ackumulerad inkomst och har av den skattskyldige framställt yrkande om tillämpning av förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst vunnit bifall, må skatteutjämning enligt förevarande förordning ej medgivnas för skatt, som i anledning av samma taxering påföres. Var den skattskyldige gift och skall andra maken med honom samtaxeras för inkomst under beskattningsåret, äger i fall som nyss sagts ej heller den maken erhålla skatteutjämning.

Därest i den beskattningsbara inkomsten enligt taxeringen för jämförelseåret ingått ackumulerad inkomst och om i anledning därav särskild skatteberäkning skett enligt förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst, skall vid den nu ifrågavarande skatteutjämningen så anses som om den beskattningsbara inkomsten uppgått till det belopp, vilket legat till grund för skatteberäkningen enligt nämnda förord-

ning, respektive som om skatten beräknats å sistnämnda belopp enligt förordningen om statlig inkomstskatt.

(Se vidare anvisningarna.)

8 §.

Rätt till skatteutjämning enligt denna förordning föreligger endast för sådan i 1 § omförd skattskyldig, som på grund av vad i 22 § 1 mom. 1) — 3) taxeringsförordningen sägs varit skyldig att utan anmaning avlämna självdeklaration till ledning för sin taxering för inkomst under jämförelseåret eller något av de två närmast föregående beskattningsåren, därvid vad i tredje och sjätte styckena sagda moment stadgas angående äkta makar och oskift dödsbo skall äga motsvarande tillämpning. Tillika skall gälla att deklARATIONSSKYLDIGHETEN fullgjorts under iakttagande av de härför i taxeringsförordningen lämnade föreskrifterna.

Oaktat vad i föregående stycke sägs, må skatteutjämning åtnjutas av äkta make, därest beträffande den andra maken ovan angivna förutsättningar äro för handen; jämför 5 §.

9 §.

Skattskyldig, som önskar erhålla skatteutjämning enligt denna förordning, har att därom göra ansökan hos prövningsnämnden i det län, där den skattskyldige skall taxeras till statlig inkomstskatt för inkomsten under beskattningsåret.

Ansökan ingives eller insändes till prövningsnämndens kansli och skall, med undantag för fall varom i 13 § sägs, vara till kansliet inkommen före utgången av april månad året efter taxeringsåret.

10 §.

Bifalles ansökning, varom i 9 § förmåles, skall länsstyrelsen — därest beslutet icke kan iakttagas vid påföringen av slutlig skatt enligt taxeringen, varom fråga är — meddela förordnande om avkortning, eller, där restitution skall ske, tillställa den skattskyldige honom tillkommande belopp över postgiro.

Å restituerat belopp utgår icke ränta.

11 §.

Kan ansökning om skatteutjämning enligt denna förordning icke av prövningsnämnd upptagas till avgörande, emedan den skattskyldiges taxering för jämförelseåret icke vunnit laga kraft, skall prövningsnämnden genom särskilt beslut förklara ansökningen vilande. Det ankommer därefter på den skattskyldige att, sedan ifrågavarande taxering vunnit laga kraft, till prövningsnämnden inkomma med framställning om ansökningens upptagande till förnyad behandling. Sådan framställning skall göras inom ett år från det slutligt beslut eller utslag meddelades i taxeringsfrågan.

12 §.

Har skatteutjämning enligt denna förordning skett, men ändras den beskattningsbara inkomst, varå den utjämnade skatten beräknats, genom beslut av prövningsnämnd eller utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t eller åsättes den skattskyldige genom sådant beslut eller utslag eftertaxering till statlig inkomstskatt så att grunderna för skatteutjämnings- eller förut-sättningarna för rätten att komma i åtnjutande därav ändras, skall pröv-ningsnämnden vidtaga den ändring av skatteutjämnings, vartill förhållan-dena kunna föranleda.

13 §.

Föreliggande förutsättningar för skatteutjämning enligt denna förordning först efter meddelandet av sådant beslut av prövningsnämnd eller utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, som i 12 § sägs, eller har den beräknade merinkomsten eller inkomstminskningen ökat till följd av sådant beslut eller utslag, äger den skattskyldige inkomma med ansökning enligt 9 § inom ett år från det ifrågavarande beslut eller utslag meddelades.

Äger skattskyldig enligt 9 § taxeringsförordningen i särskild ordning an-föra besvär hos prövningsnämnd, må han tillika inom där angiven tid in-komma med ansökning enligt 9 §.

14 §.

Beträffande underrättelse om beslut av prövningsnämnd enligt denna för-ordning ävensom beträffande rätt att föra talan över dylikt beslut skola de i taxeringsförordningen givna bestämmelserna i fråga om taxering för in-komst äga motsvarande tillämpning; dock att besvär över prövningsnämnds beslut att förklara ansökningen vilande enligt 11 § icke må föras.

15 §.

Konungen äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Anvisningar

till 2 §.

Till ledning för skatteberäkningen anföres följande *exempel*:

Beskattningsbar inkomst för jämförelseåret	10 000 kronor
Beskattningsbar inkomst för beskattningsåret	20 100 »
	<hr/>
Sammanlagd beskattningsbar inkomst	30 100 kronor

Efter utjämning fördelad beskattningsbar inkomst (delbe-loppen avjämnas till närmaste hundratal kronor så att sum-man av delbeloppen motsvarar den sammanlagda beskatt-ningsbara inkomsten):

för jämförelseåret	15 000 kronor
för beskattningsåret	15 100 »
	<hr/>
	30 100 kronor
Skatt å fördelad inkomst enligt grunderna vid taxeringen för det beskattningsår varunder merinkomst uppkommit antages utgöra:	
å 15 000 kronor	1 800 kronor
å 15 100 kronor	1 820 »
	<hr/>
	3 620 kronor
Avgår skatt å 10 000 kronor enligt samma grunder	1 000 »
	<hr/>
Skatt att erlägga enligt taxering för beskattningsåret	2 620 kronor

Det anmärkes, att — för att skatteutjämning enligt denna förordning för den i exemplet avsedda skattskyldige må äga rum jämväl vid taxering för nästföljande år — den beskattningsbara inkomsten enligt sistnämnda års taxering skall uppgå till lägst 30 100 kronor, dvs. med minst 10 000 kronor överstiga den tidigare beskattningsbara inkomsten, 20 100 kronor.

till 5 §.

1. Av 5 § första stycket frångår, att beträffande äkta makar som för beskattningsåret samtaxerats prövning av förutsättningarna för skatteutjämning skall — oberoende av om makarna samtaxerats för jämförelseåret eller ej — ske sålunda att makarnas beskattningsbara inkomster för å ena sidan beskattningsåret och å andra sidan jämförelseåret sammanräknas och jämföras. Om en av makarna vid taxeringen för ettdera av de båda åren eller den ene av makarna vid taxeringen för det ena året och den andre vid taxeringen för det andra året icke åsatts beskattningsbar inkomst, skall därvid anses som om beskattningsbar inkomst åsatts den maken till belopp av noll kronor. Har vid taxeringen för beskattningsåret blott en av makarna påförts beskattningsbar inkomst, tillgodoföres den maken hela den skattehindring som föranledes av skatteutjämningen.

Vad i 5 § första stycket sägs är tillämpligt även å makar som ingått äktenskap under jämförelseåret.

Det erinras, att skatteutjämning för äkta makar icke ifrågakommer med mindre åtminstone en av dem varit skyldig avge självdeklaration för inkomst under jämförelseåret eller något av de två närmast föregående beskattningsåren och tillika iakttagit denna skyldighet (jämför 8 §).

till 7 §.

Innebörden av 7 § andra stycket belyses av följande exempel.

En skattskyldigs beskattningsbara inkomst enligt taxeringen för jämförelseåret har uppgått till 40 000 kronor. I inkomsten under jämförelseåret har emellertid ingått ackumulerad inkomst till belopp av 30 000 kronor, hänförlig till jämförelseåret och ytterligare två år. Skatteberäkning för acku-

mulerad inkomst har skett. Vid tillämpningen av förevarande förordning anses den skattskyldiges beskattningsbara inkomst för jämförelseåret ha utgjort 20 000 kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1963. Förordningen skall dock icke äga tillämpning i avseende å skatteberäkning i anledning av 1962 års eller tidigare års taxering eller på föranledande av eftertaxering för år 1962 eller tidigare år.

3) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning rörande allmän öppen resultatutjämnning, innebärande bland annat rätt till skattefri avsättning å särskilda konton — motsvarande nuvarande skogskonto — vid beräkning av intäkt av jordbruk och av annan fastighet (hyresfastighet); ävensom

IV) de likalydande motionerna I: 344 av herr *Schött m. fl.* och II: 415 av herr *Källenius m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsamt utredning i syfte att så ändra beskattningsreglerna i fråga om beräkning av inkomst av annan fastighet (hyresfastighet) att avdrag får göras med visst belopp för avsättningar avsedda för framtida reparationsbehov».

I sammanhanget må framhållas att till bevillningsutskottet inkommit en den 25 april 1962 dagtecknad skrift från Svenska byggnadsentreprenörförbundet, vari — med hänsyn till den stora byggnadsverksamhet som nu pågår — starkt understrykes vikten av att den i sist angivna motioner I: 344 och II: 415 yrkade utredningen snarast tillsättes.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför inte lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 2, II: 42, II: 408, II: 415, II: 830, II: 831 och II: 832.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

I. Inledning, s. 13—14

II. Gällande bestämmelser om ackumulerad inkomst, m. m., s. 14—21

III. Utredningens förslag, s. 22—128

V. Departementschefens hemställan, s. 129.

Av innehållet i de i anledning av propositionen väckta motionerna må här återges följande.

I motionerna I: 691 och II: 831 erinras om gällande bestämmelser med en

beloppsspärr och en kvotspärr. Framför allt är kvotregeln behäftad med svagheter. Den har lett till ur saklig synpunkt klart obilliga resultat i de enskilda fallen och har därjämte visat sig svårbemästrad för den enskilde. Att den skulle ha märkbart minskat taxeringsmyndigheternas arbetsbörda torde vara obevisat. I likhet med vad bl. a. löntagarorganisationerna framhållit vid remissbehandlingen yrkar motionärerna att beloppsspärren bibehålles vid nu gällande 4 000 kr. Därvid bör emellertid kvotspärren slopas.

Yrkandena i *motionerna I: 692 och II: 832* avser bl. a. att innefatta sådan ersättning för t. ex. reparations- och förbättringsarbeten, som tillerkännes arrendator vid arrendets avslutande, i bestämmelserna om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst samt att höja den maximala fördelningstiden för den ackumulerade inkomsten till 15 år i sådana fall då den ackumulerade inkomsten hänförs sig till kommande år. Såsom exempel på fall av sistnämnda art nämner motionärerna ersättning för förtidig avverkning vid brandskada. En utsträckt fördelningstid är enligt motionärernas mening rimlig med hänsyn till att den ackumulerade inkomsten slås ut på gångna inkomstår, medan inkomsten i realiteten avser kommande år med kanske betydligt lägre inkomst. — Den av utredningen föreslagna schablonregeln med hänsyn till innehavet beträffande viss rörelse- och jordbruksinkomst bör genomföras såsom utredningen föreslagit och således endast kunna genomrytas på yrkande av skattskyldig. Tillägget i propositionen att inkomsten kan hänföras till ett mindre antal år än enligt schablonregeln, nämligen om det eljest framstår såsom uppenbart att inkomsten hänförs sig till kortare tid, bör utgå. — Vad angår reglerna om beloppsspärr och kvoteringsspärr finner motionärerna det angeläget, att dessa regler utformas så att man så långt som möjligt söker mildra de ogynnsamma verkningarna av skatteprogressionen. — Motionärerna anser inte att särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och skogskontoinställning ger en tillfredsställande lösning vid t. ex. omfattande brandskador på skog och stormfällningar, där intäkten i realiteten ofta måste täcka inkomstbortfallet under 30—40 år framåt i tiden. Därför bör utredning göras om möjligheterna att till brand- och stormskadefond få avsätta försäkringsbelopp och likvider för brandskadad och stormfälld skog.

I *motionerna I: 693 och II: 830* föreslås bl. a. att bestämmelserna om särskild skatteberäkning skall få tillämpas vid partiell avveckling av jordbruksdrift i sådant fall att driften upphör på sambrukad fastighet. Därvid har tagits som förebild förslaget att vad som gäller beträffande rörelse även skall gälla rörelsefilial och rörelsegren. — Beträffande tvångsåterföring av skogskontomedel vid avyttring av fastighet, vid skifte av dödsbo och vid bodelning yrkas av motionärerna, att bestämmelserna om ackumulerad inkomst skall få tillämpas. — Motionärerna anser att den nuvarande beloppsgränsen 4 000 kronor är tillfredsställande och att någon kvotbegränsning inte erfordras. Med hänsyn till den skärpta skattesatsen ovanför det proportionella bottenkiktet skulle den föreslagna kvotspärren kunna innebära

en onödigt hård beskattning för inkomsttagare i relativt låga inkomstskikt. — Motionärerna finner det befogat att — i likhet med vad som gäller om besvär till prövningsnämnden — ansökan om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst skall vara avgjord senast den 30 juni året näst efter ansökningsåret. — Motionärerna pekar på det förhållande som kan uppstå, om ansökan om ackumulerad inkomst ingives till taxeringsnämndens ordförande i samband med självdeklarationen. För att förebygga rättsförlust synes det lämpligt med en kompletterande bestämmelse i taxeringskungörelsen. — Det föreslås utredning om inrättande av brand- och stormskadefond för skog vid kontantnässig inkomstredovisning i likhet med de s. k. eldsvådefonderna för rörelse och för jordbruk med bokföringsmässig redovisning. — Även i vissa andra avseenden föreligger utredningsyrkanden. Till stöd för en skatteutjämning framåt i tiden åberopas bl. a. att inkomst, som framtages vid avveckling av rörelse eller jordbruksdrift, i många fall har karaktär av pension, som ägaren velat tillförsäkra sig för ålderdomen. För att bereda större rättvisa bör enligt motionärernas uppfattning medges en mera generell rätt till särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst även inom förvärvskällan jordbruksfastighet och rörelse. Vad särskilt angår tomtstyckningsrörelse betonas svårigheterna med bestämmelsen att skattskyldig blott en gång skall få tillgodoräkna sig rätten till skatteberäkning för ackumulerad inkomst.

Beträffande innehållet i de vid riksdagens början väckta, här upptagna motionerna må framhållas följande.

I *motionerna I: 2 och II: 1* erinras om att 1957 års skatteutrednings förslag om förlustutjämning lagts till grund för lagstiftning genom beslut av 1960 års riksdag. Däremot tog Kungl. Maj:t inte upp utredningens förslag till resultatutjämning, främst med den motiveringen att det pågick en utredning om ändrade regler för ackumulerad inkomst. Enligt motionärernas uppfattning borde den senare skattefrågan, som avsåg vissa begränsade inkomstsituationer, inte hindra en mera generell resultatutjämning. I sammanhanget framhålles också att flertalet remissinstanser tillstyrkte skatteutredningens förslag om resultatutjämning. Motionärerna anser att utredningens förslag med vissa smärre justeringar kan genomföras. Som exempel på hur angelägen resultatutjämningen är nämnes förhållandena inom den yrkesmässiga svenska fruktodlingen. Kännetecknande för fruktodlingen är vartannatårs-skördar med därav följande stora variationer i inkomsterna.

Motionärerna erinrar även om en annan metod för att uppnå jämnare beskattning vid varierande inkomster, nämligen den s. k. kontometoden. Denna innebär i princip att på vederbörligt — och kontrollerat — konto insatt belopp avdrages för det år det insättes och beskattas vid uttag. Med denna metod skulle man kunna nå skatteutjämning även vid låga inkomstvariationer och därmed en ännu mera generell lösning av resultatutjämningsproblemet.

I *motionerna I: 18 och II: 42* påpekas angelägenheten av att för fysiska personer öppnas möjligheter till en fullständig resultatutjämnning mellan olika beskattningsår, så att de godtyckliga verkningarna av de progressiva skatteskalorna kan undanröjas. Liksom i *motionerna I: 2 och II: 1* förordas här — med vissa avvikelser — ett genomförande av 1957 års skatteutrednings förslag om progressionsutjämnning. En progressionsutjämnning kan emellertid enligt motionärerna endast betraktas som en delreform. Möjligheter till en fullständig resultatutjämnning måste därför snarast öppnas. Denna fråga bör övervägas av den nu pågående allmänna skatteberedningen. En mera allmän resultatutjämnning kan uppnås genom kontometoden, vilken redan kommit till användning i lagstiftningen om skogskonto. Ett utjämningskonto måste även tillmätas stor betydelse som sparfrämjande åtgärd. Frågan om kontometoden bör därför också prövas. Enbart kontometoden är emellertid inte en godtagbar lösning av resultatutjämningsens problem. En fullständig progressionsutjämnning måste vid sidan härav eftersträvas.

I *motionerna I: 339 och II: 408* yrkas till en början vissa kompletteringar av gällande bestämmelser om rätt till förlustutjämnning, nämligen beträffande kravet på deklarationsskyldighet förluståret eller något av de två närmast föregående beskattningsåren och beträffande familjebolag. Vidare förordas progressionsutjämnning enligt 1957 års skatteutrednings förslag, dock med vissa ändringar. Slutligen föreslås skyndsamt utredning om en allmän öppen resultatutjämnning, innebärande bl. a. rätt till skattefri avsättning å särskilda konton — motsvarande nuvarande skogskonto — vid beräkning av intäkt av jordbruk och av annan fastighet (hyresfastighet).

Motionärerna i *motionerna I: 344 och II: 415* erinrar om att den skattemässiga beräkningen av inkomst av hyresfastigheter (flerfamiljshus) sker enligt den s. k. kontantprincipen. För varje beskattningsår skall sålunda såsom bruttointäkt upptagas under året influtna hyror, och avdrag får blott göras för omkostnader under året, därunder inbegripen värdeminskning som byggnad är underkastad. Däremot medger icke gällande skattelagstiftning att avdrag göres för avsättningar avsedda att täcka framtida kostnader. Av fastighetskostnaderna är det speciellt underhålls- och reparationskostnaderna som varierar år från år. Dessa kostnaders väsentliga skillnad mellan olika inkomstår medför att underskott uppkommer de år större reparationer måste göras, under det att inkomstberäkningen andra år kan utvisa nettointäkt. Om enskilda fastighetsägare beredes möjlighet att för år med låga reparationskostnader göra skattefria avsättningar för täckande av framtida kostnader för reparationer, skulle den del av hyran som enligt hyreskalkylen avser kostnader för reparationer till fullo kunna användas till detta ändamål, varigenom fastighetsförvaltningen bleve rationellare och fastigheterna skulle bibehållas i en hög standard. Motionärerna erinrar även om de s. k. allmännyttiga bostadsföretagen för vilka inkomsten vid taxeringen beräknas efter särskild schablonregel. Sådana företag har möjligheter att under år med låga reparationsbehov skattefritt fondera den efter

avdrag för utförda reparationer återstående del av hyran, som är avsedd för framtida reparation och underhåll.

Vad angår de här förut återgivna, vid riksdagens början väckta motionerna må erinras om att i stort sett motsvarande yrkanden framfördes vid förra årets riksdag. I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 16 år 1961 anförde utskottet bl. a. följande.

Utskottet behandlar först de motionsyrkanden som avser förordningen om rätt till förlustutjämning och börjar därvid med yrkandet att såsom villkor för rätt till förlustavdrag skall gälla att deklarationsskyldighet förelegat för förluståret eller för något av de två beskattningsåren omedelbart före förluståret. Enligt förordningen skall deklarationsskyldighet ha förelegat för förluståret för att förlustavdrag skall kunna förekomma. Beträffande förevarande spörsmål, som aktualiserades redan i samband med lagstiftningens införande, anförde 1960 års bevillningsutskott bl. a. att det var rimligt att i princip endast underskott, som uppkommit sedan den skattskyldige inträtt i förvärvslivet, beaktades genom förlustavdrag. Denna avgränsning borde för att icke komplicera tillämpningen ske efter schablonartade grunder. Det föreföll utskottet föga sannolikt att det i praktiken i någon nämnvärd omfattning skulle komma att inträffa, att skattskyldiga, som drev verklig förvärvsverksamhet, genom begränsningsregeln skulle gå miste om rätten till förlustavdrag. För att inte lagstiftningen i inledningskedet skulle kompliceras borde enligt utskottets mening den i propositionen förordade, relativt lättillämpade regeln godtas. Frågan om en komplettering i den riktning som motionärerna förordat syntes kunna anstå till dess större erfarenheter vunnits av den föreslagna lagstiftningens verkningar. I de nu väckta motionerna har inte anförts några nya synpunkter som är ägnade att belysa denna fråga. Icke heller eljest har något förekommit som synes kunna ge riksdagen anledning att inta en annan ståndpunkt än 1960 års riksdag. Utskottet avstyrker således ifrågasvarande motionsyrkande.

I de sistnämnda motionerna har också yrkats sådana ändringar i förordningen, att i fråga om fåmansbolag hinder för förlustavdrag inte skall möta, därest skiljaktighet i ägareförhållandena betingas av att aktier, som övergått till någon på grund av arv, testamente eller bodelning, överförs å tidigare ägare av aktier i företaget. Motsvarande yrkande var föremål för behandling vid 1960 års riksdag. Därvid anförde bevillningsutskottet i denna fråga, att det torde vara erforderligt att ha vissa spärregler i fråga om bolags och föreningars rätt att utnyttja förlustavdrag sedan aktier och andelar bytt ägare. I stort sett var bestämmelserna därom ändamålsenligt utformade. Utskottet var dock medvetet om att det även i andra fall än då aktierna bytt ägare genom arv, testamente eller bodelning kunde föreligga sådana omständigheter, att det framstod som rimligt att förlustavdrag helt eller delvis fick utnyttjas, exempelvis i sådana fall som de av motionärerna påtalade. Emellertid ansåg utskottet det knappast vara möjligt att genom generella föreskrifter tillgodose dessa fall; därtill var riskerna för missbruk alltför påtagliga. Utskottet var därför inte berett att tillstyrka en utvidgning av de åsyftade bestämmelserna men framhöll angelägenheten av att utvecklingen på området i fortsättningen ägnades uppmärksamhet.

I förenämnda uttalande av 1960 års bevillningsutskott kan utskottet instämma. Att en viss fara för missbruk av möjligheterna till förlustavdrag föreligger synes bl. a. framgå av den omständigheten att under sistlidna år

i ett flertal fall huvudposter av aktier i bolag med förluster tidigare år utbjudits till försäljning. Det finns därför enligt utskottets mening all anledning avvakta den framtida utvecklingen innan ytterligare utvidgningar i lagstiftningen vidtas i förevarande hänseende.

1961 års bevillningsutskott uttalade därefter följande.

Utskottet övergår här efter till frågan om införande av progressionsutjämning i beskattningssystemet. Som av det förut anförda framgår framlade 1957 års skatteutredning ett författningsförslag om rätt till utjämning av statlig inkomstskatt på merinkomster i vissa fall. I motionerna I: 34 och II: 46, I: 71 och II: 90 ävensom I: 76 och II: 89 föreslås att utredningens förslag om progressionsutjämning genomföres med vissa jämkningar. Bl. a. önskar motionärerna att förslaget kompletteras så att progressionsutjämning kan ske även vid fallande inkomst. Även denna fråga var föremål för bedömning av 1960 års riksdag. Då väckta motionsyrkanden av i huvudsak samma innebörd som de nu föreliggande avvisades av riksdagen på förslag av bevillningsutskottet, som bl. a. framhöll att mot utredningens förslag rikstatts principiella invändningar under remissbehandlingen. Å ena sidan hade anförts att genom förslagets generella utformning progressionsutjämning måste tillåtas i åtskilliga fall, då en sådan utjämning inte kunde anses sakligt motiverad, exempelvis i samband med kraftigare löneökningar. Å andra sidan hade också invänts att den föreslagna förordningen inte alltid tillgodosåg behovet av utjämning vid fleråriga inkomstminskningar. Det var därför enligt utskottets mening tveksamt om förslaget var ägnat att genomföras i föreliggande skick. Utskottet hade för sin del kommit till den uppfattningen att förslaget inte borde genomföras i dåvarande läge utan ställning tas till frågan om progressionsutjämning först sedan revisionen av reglerna om ackumulerad inkomst fullbordats och behovet av åtgärder på området därigenom närmare klarlagts.

Utskottet anser för sin del att de principiella invändningar som sålunda riktats mot det av 1957 års skatteutredning framlagda förslaget om progressionsutjämning är av sådan natur att förslaget ej bör genomföras i föreliggande skick eller ens med de jämkningar, som motionärerna föreslagit. Utskottet kan därför inte tillstyrka motionsyrkandena om omedelbar lagstiftning i ämnet.

Enligt utskottets mening bör spörsmålet om åstadkommande av en progressionsutjämning betraktas som en fråga på längre sikt. De mest iögonfallande verkningarna av progressionen vid den statliga inkomstbeskattningen får anses undanröjda genom lagstiftningen om beskattning av ackumulerad inkomst samt om taxering för inkomst av medel som insatts på skogskonto. Härtill kommer den förra året genomförda lagstiftningen om förlustutjämning. Det bör också erinras om att frågan om en utvidgning av tillämpningsområdet för lagstiftningen om ackumulerad inkomst är föremål för utredning.

Av avgörande betydelse för bedömandet av behovet av en lagstiftning om progressionsutjämning är emellertid att hela frågan om progressionen kan komma i ett helt annat läge beroende på resultatet av de överväganden, som sker inom allmänna skatteberedningen. Det har nämligen förutsatts att beredningen skall överväga bl. a. om det är rationellt att ha en starkt progressiv inkomstbeskattning för enskilda rörelseidkare, fria yrkesutövare och jordbrukare samt uppta frågan om progressiviteten i skattesystemet i dess helhet och inom dess olika delar i samband med undersökning av möjligheterna till införande av en definitiv källskatt.

Med hänsyn till det anförda anser utskottet inte heller lämpligt att den i motionerna I: 472 och II: 545 begärda utredningen av frågan om utjämning av progressionens verkningar nu kommer till stånd.

Sin inställning till frågan om fullständig resultatutjämning, bl. a. genom kontometoden, redovisade 1961 års bevillningsutskott sålunda.

I motionerna I: 34 och II: 46 har yrkats att en ny utredning tillsättes snarast möjligt i syfte att pröva möjligheterna till en fullständig resultatutjämning och att härvid i första hand frågan om resultatutjämning genom kontometoden prövas och att förslag i detta syfte därefter skyndsamt förelägges riksdagen. Ett liknande yrkande framlägges i motionerna I: 71 och II: 90. Även denna fråga, som prövades ingående av 1957 års skatteutredning, varvid utredningen fann att man, i vart fall för närvarande, inte borde införa regler om resultatutjämning enligt kontometoden, torde komma att ägnas uppmärksamhet av allmänna skatteberedningen. Med hänsyn härtill bör inte en särskild utredning av frågan nu komma till stånd. Utskottet avstyrker således de angivna motionsyrkandena.

Utskottets yttrande

Inledande synpunkter

I den förevarande propositionen har på grundval av ett av skatteutredningen angående ackumulerad inkomst m. m. avgivet betänkande framlagts förslag till ändrade bestämmelser om ackumulerad inkomst. Förslaget innebär i huvudsak en utvidgning av tillämpningsområdet inom ramen för den nuvarande lagstiftningens grunder såvitt angår inkomst av rörelse och jordbruksfastighet. Därjämte upptas frågor som gäller beräkningen av ackumulerad inkomst, fördelningstiden, spärregelns avvägning, ansökningstiden m. m. Slutligen föreslås att riksskattenämnden skall äga meddela förhandsbesked i frågor angående ackumulerad inkomst och att anstånd med skattebetalning skall kunna medges, då ansökan om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst gjorts.

Till en början må erinras om att 1951 års lagstiftning om ackumulerad inkomst syftar till att utjämna den progressiva beskattningens verkningar och att bestämmelserna därför begränsats till att avse endast skattesubjekt, som är underkastade dylik beskattning, nämligen fysiska personer, oskifta dödsbon och familjestiftelser. Med ackumulerad inkomst förstås därvid sådan inkomst som uppburits eller åtnjutits under ett år men som i själva verket hänför sig till två eller flera beskattningsår. Lagstiftningen fick i viss mån karaktär av försökslagstiftning. Det nu föreliggande förslaget får ses mot bakgrunden av de erfarenheter som vunnits under den tid bestämmelserna varit i tillämpning.

Propositionen jämte i anledning därav väckta motioner

Tillämpningsområdet. I likhet med utredningen angående ackumulerad inkomst m. m. och så gott som samtliga remissinstanser förordar departementschefen beträffande inkomstslagen rörelse och jordbruksfastighet en

utvidgning av tillämpningsområdet för lagstiftningen om ackumulerad inkomst. För att inte beskattningsmyndigheternas arbetsbelastning skall ökas mer än som är nödvändigt, bör dock, liksom hittills, bestämmelserna i detta hänseende begränsas till särskilda i förordningen uppräknade fall. Huruvida man i en framtid kan utsträcka bestämmelserna till att omfatta en mer generell rätt till särskild skatteberäkning är utskottet inte nu berett att yttra sig om. I motionerna I: 693 och II: 830 har yrkats utredning av frågan om sådan generell rätt inom inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse. Då frågan om en mera omfattande progressionsutjämning, vartill förevarande spörsmål får hänföras, hänger samman med den översyn av hela vårt skattesystem, som skall verkställas av allmänna skatteberedningen, finner utskottet inte anledning att tillstyrka motionärernas utredningsyrkande.

Rörande principerna för den föreslagna lagstiftningen tillstyrker utskottet att särskild skatteberäkning på grund av försäljning av inventarier och varor vid avveckling av rörelse — genom överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande — skall medgivas endast under förutsättning att i stort sett samtliga dylika tillgångar, fränsett tillgångar som vid upplåtelse av rörelse utarrenderas, avyttrats vid beskattningsårets utgång, att reserveringar av olika slag i rörelse återförts till beskattning samt att den skattskyldige inte samma år börjat ny likartad rörelse. Det är här fråga om en relativt komplicerad lagstiftning, varför en viss restriktivitet i fråga om tillämpningsområdet är betingad av praktiska skäl.

I fråga om inkomst av skogsbruk får behovet av progressionsutjämning i huvudsak anses tillgodosett genom förordningen om skogskonto. Någon valrätt för den skattskyldige att i stället tillämpa förordningen om ackumulerad inkomst bör enligt utskottets mening i princip inte införas. Såsom föreslagits bör dock undantag göras för sådana katastroffall som brand, stormfällning. o. d., då den skattskyldige — och detta gäller såväl bokföringsmässig som kontantmässig redovisning — bör ha valrätt mellan särskild skatteberäkning och skogskontoavsättning.

Vad angår inkomst av jordbruk tillstyrker utskottet den föreslagna utvidgningen av bestämmelserna till att avse även jordbruk med kontantmässig redovisning, nämligen beträffande intäkt vid avyttring av inventarier, varor och produkter i jordbruksfastighet i samband med upphörande av jordbruksdriften samt beträffande intäkt då hel kreatursbesättning avyttras utan att nyuppsättning sker under året även om försäljningen inte har samband med upphörande av jordbruksdriften.

Då det gäller inkomstlagen annan fastighet, tjänst och kapital föreslås förordningens bestämmelser liksom tidigare vara tillämpliga i fråga om all ackumulerad inkomst. Detsamma gäller inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet, dock med undantag för realisationsvinst.

I motionerna I: 692 och II: 832 yrkas bl. a. att reglerna om ackumulerad inkomst skall utsträckas till att omfatta i arrendesammanhang utgående ersättning, som utgör inkomst av rörelse. I anledning härav vill utskottet, såsom tidigare nämnts, framhålla, att det här är fråga om en komplicerad

lagstiftning och att det i nu förevarande sammanhang inte varit avsett att utsträcka förordningens tillämpningsområde till alla de många olika slag av intäkter av ackumulerad inkomsts natur som i mer eller mindre sällsynta fall kan tänkas uppkomma i en rörelse. Med hänsyn härtill kan utskottet inte tillstyrka föreliggande motionsyrkande.

I motionerna I: 693 och II: 830 beröres ett spørsmål, som — framhåller motionärerna — delvis sammanhänger med att man inom en rörelsegren blott en gång skall få tillgodogöra sig rätten till skatteberäkning för ackumulerad inkomst. Om en ägare av jordbruksfastighet bedrivit tomtstyckningsrörelse och en väsentlig del av hans fastighet under mer eller mindre expropriationsliknande förhållanden inköpes för bebyggelseändamål, kan svårighet uppkomma att avgöra, när rörelsen faktiskt upphör. I och med att hela fastigheten kan utgöra potentiell tomtmark, där ett framtida och måhända långt fram liggande behov kan bli avgörande för frågan, huruvida ytterligare tomtförsäljning skall äga rum, kan säljaren i det enskilda fallet knappast leda i bevis, att tomtstyckningsrörelsen upphört. Frågan har enligt motionärernas mening inte vunnit en tillfredsställande lösning genom den nu aktuella förordningen. Motionärerna yrkar utredning härom i syfte att avskaffa föreliggande begränsning av möjligheterna till särskild skatteberäkning.

I anledning härav vill utskottet till en början erinra om att frågan om särskild skatteberäkning i liknande fall berörts i propositionen. Om en lantbrukare mer eller mindre tvångsvis säljer en del av sin fastighet och därvid beskattas för inkomst av tomtstyckningsrörelse, bör — framhåller departementschefen — en sådan försäljning på en gång av ett stort tomtområde ofta kunna anses som försäljning av tomtstyckningsrörelse. Det förutsättes dock att lantbrukaren kan göra sannolikt att han för de närmaste åren inte har några planer på ytterligare tomtförsäljningar och att han inte själv behandlar en del av sin fastighet som lager i en tomtstyckningsrörelse. Bedömningen måste dock ske från fall till fall och några generella regler kan inte angivas.

Svårigheterna att åstadkomma en i alla hänseenden godtagbar lösning av den i motionerna behandlade frågan sammanhänger med att en av huvudprinciperna för lagstiftningen är att särskild skatteberäkning vid avveckling av rörelse i stort sett endast kan ifrågakomma om samtliga tillgångar avyttrats. Genom det nyss återgivna uttalandet har enligt utskottets mening rimlig hänsyn tagits till fastighetsägarens situation i förevarande hänseende. Enligt utskottets mening kan det inte uteslutas att frågan kan komma i förändrat läge med anledning av de förslag som skatteflyktskommitténs övervägande kan leda till. Med hänsyn härtill bör kommitténs arbete avvaktas innan ytterligare utredningsåtgärder överväges.

I motionerna I: 693 och II: 830 erinras om det i propositionen föreslagna tillägget att förordningens stadganden om överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av rörelse skall äga motsvarande tillämpning beträffande rörelsefilial eller rörelsegren. Motionärerna föreslår i anledning härav ett liknande

tillägg beträffande jordbruksfastighet och åsyftar därvid det fallet, att två eller flera jordbruksfastigheter drives i sambruk och att ägaren i samband med överlåtelse eller utarrendering av en av dessa fastigheter avyttrar maskiner och andra inventarier liksom varor och produkter under sådana förhållanden att ackumulerad inkomst uppkommer. Utskottet får erinra om att departementschefen i propositionen berört förevarande fråga och därvid uttalat, att rätt till särskild skatteberäkning i princip föreligger i hithörande fall men att det ankommer på den skattskyldige att förete utredning om den ackumulerade inkomstens storlek.

Med detta uttalande, som inte föranleder någon erinran från utskottets sida, synes syftet med motionsyrkandet i huvudsak tillgodosett.

Vidare förordas i motionerna I: 693 och II: 830 att förordningens bestämmelser skall göras tillämpliga, då å skogskonto insatta medel tvångsvis återföres till beskattning vid avyttring av fastighet, vid skifte av dödsbo och vid bodelning. Såsom framhålles av departementschefen i propositionen bör en skogsägare i eget intresse inte utnyttja denna möjlighet till skatteuppskov i sådan utsträckning att behov av resultatutjämning uppkommer, då medlen återföres till beskattning. Om återföring sker i samband med skifte av dödsbo kan dock enligt propositionen vissa skäl tala för att beskattningseffekten mildras. Eftersom spørsmålet om dödsbos inkomstbeskattning emellertid för närvarande är föremål för prövning inom skatteflyktskommittén och då kommittén därvid även torde komma att beakta frågan om beskattningen av från skogskonto återförda medel — detta torde även gälla vid förekommande fall av bodelning — anser utskottet i likhet med departementschefen att kommitténs förslag bör avvaktas. Med det anförda avstyrker utskottet nu ifrågavarande motionsyrkanden.

Fördelningstiden. Den ackumulerade inkomsten skall enligt gällande bestämmelser i regel fördelas på det antal år, vartill den är att hänföra, dock högst 10 år. Utskottet delar departementschefens uppfattning att denna maximigräns bör bibehållas; inte minst praktiska skäl talar emot en fördelning på längre tid. Enligt utskottets mening kan motionärerna i motionerna I: 692 och II: 832 inte anses ha anfört tillräckligt vägande skäl för yrkandet om utsträckning av maximitiden till 15 år för sådana fall, då den ackumulerade inkomsten hänför sig till kommande år, såsom ersättning vid skogsbrand för förtidig avverkning. Utskottet avstyrker därför ifrågavarande motionsyrkande.

Nära detta yrkande står hemställan i motionerna I: 693 och II: 830 om utredning av frågan om skatteutjämning framåt i tiden beträffande inkomst, som framtages vid avveckling av rörelse eller jordbruksdrift och som har karaktär av pension för ägarens ålderdom. Enligt utskottets mening skulle en sådan bestämmelse i hög grad komplicera taxeringsarbetet. Även kan förutses en mängd nya problem, bl. a. hur man skall förfara, om den skattskyldige avlider under fördelningstiden eller om han skulle erhålla väsentligt höjda inkomster i övrigt, som förtar den avsedda verkan av

skatteutjämningen. Med hänsyn till vad sålunda anförts anser utskottet sig inte kunna biträda ifrågavarande motionsyrkande.

Vad angår fördelningstiden har utredningen föreslagit en särskild schablonregel, enligt vilken — i fråga om vissa ackumulerade inkomster i jordbruk och rörelse — inkomsten skall hänföras till det antal år, varunder den skattskyldige bedrivit jordbruket eller rörelsen i fråga. Om den skattskyldige åtnjutit sådan inkomst i sin egenskap av delägare i handels- eller kommanditbolag, skall inkomsten vara hänförlig till den tid han varit delägare i bolaget. Inkomsten skall kunna fördelas på kortare tid, om den skattskyldige så yrkar och företer utredning härom. Departementschefen ansluter sig härutinnan till utredningsförslaget. Sistnämnda förslag innebar även, att avvikelse från schablonregeln inte skulle kunna göras på grund av utredning av beskattningsmyndighet. I detta hänseende föreslår departementschefen en ändring genom att förorda att kortare fördelningstid än enligt schablonregeln skall kunna tillämpas, om det eljest framstår såsom uppenbart att inkomsten hänför sig till kortare sådan tid. I motionerna I: 692 och II: 832 yrkas att sistnämnda passus, som inrymmer det fallet att prövningsnämnd också utan yrkande av den skattskyldige kan besluta om kortare fördelningstid än enligt schablonregeln, icke måtte intagas i förordningen. Enligt utskottets förmenande kan det emellertid vara lämpligt att den skattskyldiges rätt att yrka kortare fördelningstid kompletteras med en liknande möjlighet för beskattningsmyndighet. Sistnämnda möjlighet bör, såsom departementschefen också framhållit, endast komma till användning om det framstår såsom uppenbart att fördelningstiden bör vara kortare än enligt schablonregeln. Med det anförda får utskottet avstyrka nu förevarande motionsyrkande.

Beräkningen av den ackumulerade inkomsten. Spärregeln. Vad som från departementschefens sida föreslagits i fråga om nettobeloppet av ackumulerad inkomst, dold reserv i inventarier m. fl. tillgångar samt beskattningsbar inkomst som alternativ till nettobeloppet av ackumulerad inkomst föranleder icke någon erinran från utskottets sida.

Den nuvarande beloppsspärren å 4 000 kronor fastställdes år 1951. Härvid föreskrevs även en kvoteringsspärr; den ackumulerade inkomsten skall utgöra minst en tredjedel av den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst. I propositionen föreslås att beloppsspärren höjes till 5 000 kronor, kombinerad med en kvoteringsspärr å en femtedel av den taxerade inkomsten. I motionerna I: 691 och II: 831 samt I: 693 och II: 830 yrkas att beloppsspärren å 4 000 kronor bibehålles men att kvoteringsspärren slopas. Samma minimibelopp å 4 000 kronor yrkas i motionerna I: 692 och II: 832 men med en kvoteringsspärr å en femtedel av den taxerade inkomsten.

Med anledning härav får utskottet anföra följande. Utredningen föreslog — bl. a. med beaktande av penningvärdeförändringen — en beloppsspärr å 6 000 kronor. Med hänsynstagande till bl. a. vissa remissutlåtanden har i pro-

positionen föreslagits en minimigräns å 5 000 kronor. Om man beaktar, att konsumentprisindex under en elvaårsperiod (1951—1961) stigit med omkring 40 procent, synes den av departementschefen nu föreslagna höjningen enligt utskottets mening måttfull. En sådan höjning av beloppsspärren torde erfordras för att inte i alltför hög grad öka beskattningsmyndigheternas arbetsbörda. Av samma skäl bör också den i propositionen föreslagna kvoteringsspärren bibehållas. Utskottet är således inte berett tillstyrka här föreliggande motionsyrkanden.

Övriga ändringsförslag m. m. Förslag om förlängning av ansökningstiden, om förhandsbesked, om anstånd med skattebetalning m. m. föranleder inte någon erinran från utskottets sida.

Prövningsnämnd skall enligt 89 § taxeringsförordningen avgöra mål och ärenden så snart ske kan. Dessutom stadgas en yttersta tidsgräns, inom vilken ordinära och även vissa extraordinära besvär skall vara avgjorda, nämligen senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret. I motionerna I: 693 och II: 830 yrkas en liknande bestämmelse av innebörd att ansökan om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst skall ha avgjorts senast den 30 juni året näst efter ansökningåret.

Enligt utskottets mening får det förutsättas att ifrågavarande ansökningar icke onödigtvis fördröjes utan avgöres av prövningsnämnden så snart ske kan. Det torde ej heller finnas anledning att ge dessa ansökningar förtur framför andra till prövningsnämnden inkomna ansökningar, såsom framställningar om skattebefrielse för dödsbo. Åberopande det anförda får utskottet avstyrka bifall till förevarande motionsyrkande.

I samma motioner, I: 693 och II: 830, yrkas även att taxeringsnämndens ordförande ålägges skyldighet att i förekommande fall vidarebefordra ansökan om ackumulerad inkomst till prövningsnämndens kansli. Om så ej sker kan nämligen skattskyldig, framhåller motionärerna, komma att lida rättsförlust. Förhållandet skulle enligt motionärernas uppfattning regleras genom ändring i taxeringskungörelsen. Utskottet får till en början erinra om att det inte ankommer på riksdagen att besluta om ändring i nämnda kungörelse. Vad beträffar frågan om riksdagen bör uttala sig för en författningsändring i den riktning motionärerna föreslagit bör uppmärksammas att risken för att skattskyldig inte skall kunna före ansökningstidens utgång anhängiggöra ärendet hos prövningsnämnden minskas avsevärt om den i propositionen föreslagna förlängningen av ansökningstiden genomföres. Vidare får det ihågkommas att det ytterst ankommer på den skattskyldige själv att ingiva framställningen till rätt myndighet. Utskottet finner det dock angeläget att taxeringsnämndsordföranden medverkar till att vidarebefordra eventuella ansökningar till prövningsnämndens kansli eller att han åtminstone — då de skattskyldige t. ex. antecknat förhållandet å deklara-tionsblanketten — upplyser den skattskyldige om vad denne har att iakttas för att bevaka sin rätt. Lämpligen kan ordförandena erinras härom genom anvisningar i någon form eller vid informationssammanträden. Med det anförda anser sig utskottet ha besvarat föreliggande motionsyrkande.

Kontometoden. I motionerna I: 692 och II: 832 samt I: 693 och II: 830 har yrkats utredning angående inrättande av brand- och stormskadefonder vid skogsbruk. Inledningsvis har utskottet uttalat att propositionen tagit sikte på en reformering av bestämmelserna om ackumulerad inkomst. Därvid har möjlighet beretts de skattskyldiga till särskild skatteberäkning beträffande intäkter i anledning av brand- och stormskador. Dessutom äger skogsägare i förekommande fall rätt till insättning å skogskonto. Spörsmålet om resultatutjämning genom utvidgad användning av kontometoden kommer, såsom torde framgå av det följande, att prövas av allmänna skatteberedningen.

Med hänsyn till vad nu anförts föreligger enligt utskottets mening inte anledning att tillsätta den av motionärerna begärda särskilda utredningen.

Motionsyrkanden om resultatutjämning m. m.

Utskottet behandlar i detta sammanhang även de vid riksdagens början väckta motioner, som tar sikte på att utjämna verkan av progressionen i den statliga inkomstskatten. Sålunda yrkas i de sinsemellan likalydande motionerna I: 2 och II: 1, I: 18 och II: 42 samt I: 339 och II: 408 att det av 1957 års skatteutredning framlagda förslaget till förordning om rätt till utjämning av statlig inkomstskatt å merinkomst i vissa fall skall med smärre ändringar antas av riksdagen.

I motionerna har även frågan om åstadkommande av en allmän öppen resultatutjämning tagits upp till behandling. Därvid yrkas utredning rörande bl. a. rätt till skattefri avsättning å särskilda konton. I motionerna I: 18 och II: 42 ifrågasättes att hänskjuta spörsmålet till allmänna skatteberedningen.

Vidare yrkas i motionerna I: 344 och II: 415 utredning i syfte att vad angår hyresfastigheter bereda möjlighet till avdrag med visst belopp för avsättningar avsedda för framtida reparationsbehov.

Slutligen hemställs i motionerna I: 339 och II: 408 att vissa ändringar vidtas i den år 1960 antagna förordningen om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst.

Utskottet får i anledning härav erinra om att principen om beskattningsårets slutenhet alljämt är grundläggande för våra skattelagar, om än betydande avsteg gjorts under de senaste femton åren. Genom lagstiftningen om förlustutjämning har de särskilt påtagliga nackdelarna av beskattningsårets slutenhet undanröjts. Vidare får de mest aktuella spörsmålen om den progressiva beskattningens verkningar anses åtminstone provisoriskt lösta genom lagstiftningen om ackumulerad inkomst och lagstiftningen om skogskonto. Givetvis har man såsom också framgår av det föregående, genom dessa lagstiftningsåtgärder inte löst alla de problem, som har samband med beskattningen av inkomster, vilka varierar starkt mellan olika år. Frågan om en mera omfattande progressionsutjämning hänger emellertid samman med den översyn av hela vårt skattesystem, som skall verkställas av allmän-

na skatteberedningen. Därvid kommer givetvis även att prövas lämpligheten av ett ökat användande av kontometoden för ernående av skatteutjämning.

Vidare vill utskottet framhålla att frågan om utjämning av statlig inkomstskatt på merinkomster liksom spörsmålet om en öppen resultatutjämning var föremål för prövning vid 1960 och 1961 års riksdagar. Såsom framgår av den tidigare redogörelsen uttalade därvid föregående års bevillningsutskott bl. a. att spörsmålet om åstadkommande av en progressionsutjämning borde betraktas som en fråga på längre sikt. Vidare erinrades om att 1957 års skatteutredning ingående prövade frågan om införande av resultatutjämning enligt kontometoden. Utredningen intog emellertid den ståndpunkten att man för närvarande inte borde införa några bestämmelser härutinnan. Även andra metoder för öppen resultatutjämning behandlades av utredningen.

Med det anförda avstyrker utskottet de föreliggande motionsyrkandena rörande progressionsutjämning och öppen resultatutjämning.

Vad angår de ifrågasatta ändringarna i förordningen om förlustutjämning yrkas i motionerna I: 339 och II: 408 att såsom villkor för rätt till förlustavdrag skall gälla att deklarationsskyldighet förelegat för förluståret eller för något av de två beskattningsåren omedelbart före förluståret. Enligt förordningen är förlustavdrag möjligt endast om deklarationsskyldighet förelegat för förluståret. Detta spörsmål uppmärksammades av både 1960 och 1961 års riksdag men ställdes på framtiden. Bl. a. har man velat avvakta erfarenheterna av lagstiftningen. I de nu väckta motionerna har inte förekommit något som bör föranleda ett ändrat ställningstagande från riksdagens sida. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet bifall till förevarande motionsyrkande.

I motionerna I: 339 och II: 408 yrkas därjämte sådant tillägg till 8 § förenämnda förordning att i fråga om fåmansbolag hinder för förlustavdrag inte skall möta, därest skiljaktighet i ägarförhållandena betingas av att aktier, som övergått till någon på grund av arv, testamente eller bodelning, överföres å tidigare ägare av aktier i företaget. Även motionsyrkande av denna innebörd förekom vid 1960 och 1961 års riksdagar men avvisades bl. a. med hänsyn till risken för missbruk. Vad motionärerna nu anfört innebär inte några nya synpunkter på ämnet. Utskottet avstyrker därför bifall till motionsyrkandet.

Utskottets hemställan

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 114, antaga de vid propositionen följande förslagen till

1) förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst;

2) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor; samt

3) förordning angående ändrad lydelse av 49 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272);

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 2 av herr Kronstrand m. fl. och II: 1 av herr Carlsson i Tibro m. fl.,

2) de likalydande motionerna I: 18 av herr Bengtson m. fl. och II: 42 av herr Hedlund m. fl.,

3) de likalydande motionerna I: 339 av herr Hagberg m. fl. och II: 408 av herr Heckscher m. fl.,

4) de likalydande motionerna I: 344 av herr Schött m. fl. och II: 415 av herr Källenius m. fl.,

5) de likalydande motionerna I: 691 av herrar Kronstrand och Stefanson samt II: 831 av herrar Gustafson i Göteborg och Larsson i Umeå,

6) de likalydande motionerna I: 692 av herr Sundin m. fl. samt II: 832 av herrar Hansson i Önnarp och Fälldin, även som

7) de likalydande motionerna I: 693 av herr Virgin m. fl. och II: 830 av herr Cassel,

måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 8 maj 1962

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Söderquist, fröken Ranmark*, herrar Oscar Carlsson*, Wårnberg, Lundström, Gösta Jacobsson, Hellebladh* och Sundin; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Nilsson i Svalöv, Kårlander, Engkvist, Christenson i Malmö*, Magnusson i Borås, Andersson i Essvik, Forsberg, Larsson i Umeå och Fälldin.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservation

av herrar *Hagberg, Söderquist, Lundström, Gösta Jacobsson, Sundin, Nilsson* i Svalöv, *Christensen* i Malmö, *Magnusson* i Borås, *Larsson* i Umeå och *Fälldin*, vilka ansett,

att utskottet i nedannämnda avseenden bort hemställa:

I. *beträffande spärregeln och tvångsåterföring av avsättning till skogskonto* under A 1) att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke kunnat av riksdagen oförändrad antagas samt i anledning av de inbördes likalydande motionerna I: 691 av herrar *Kronstrand* och *Stefanson* samt II: 831 av herrar *Gustafson* i Göteborg och *Larsson* i Umeå, I: 692 av herr *Sundin* m. fl. samt II: 832 av herrar *Hansson* i Önnarp och *Fälldin* ävensom I: 693 av herr *Virgin* m. fl. och II: 830 av herr *Cassel* — måtte antaga det vid propositionen nr 114 fogade förslaget till förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst med de ändringar, att 2 § samt 3 § 2 mom. erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Kungl. Maj:ts förslag

2 §.

Till grund — — — denna inkomst.

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den inkomst, som skall ligga till grund för skatteberäkningen, uppgår till minst 5 000 kronor och tillika utgör minst en femtedel av den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §.

2 m o m. I fråga — — — jordbruksfastigheten; samt

8) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda be-

Reservanternas förslag

2 §.

Till grund — — — denna inkomst.

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den inkomst, som skall ligga till grund för skatteberäkningen, uppgår till minst 4 000 kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §.

2 m o m. I fråga — — — jordbruksfastigheten; samt

8) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda be-

Kungl. Maj:ts förslag

beloppet i stället utgjort köpeskilling för de förlorade tillgångarna, köpeskillingen enligt 6) eller 7) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

Reservanternas förslag

loppet i stället utgjort köpeskilling för de förlorade tillgångarna, köpeskillingen enligt 6) eller 7) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, så ock intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till skogskonto återförts till beskattning i samband med överlåtelse av jordbruksfastighet genom avyttring, skifte av dödsbo eller bodelning, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

II. *beträffande förlustutjämning, progressionsutjämning och allmän öppen resultatutjämning* under B 1)—3) att riksdagen — i anledning av de inbördes likalydande motionerna I: 2 av herr Kronstrand m. fl. och II: 1 av herr Carlsson i Tibro m. fl., I: 18 av herr Bengtson m. fl. och II: 42 av herr Hedlund m. fl. samt I: 339 av herr Hagberg m. fl. och II: 408 av herr Heckscher m. fl. — måtte

a) antaga det vid motionerna I: 339 och II: 408 fogade förslaget till förordning angående ändring av 2, 8 och 9 §§ förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst, dock med den ändringen att 2 § i förslaget erhåller följande lydelse.

2 §.

Med förlust — — — samma år.

Till förlustavdrag berättigar endast sådan förlust, som hänför sig till beskattningsår, för vilket skattskyldig varit jämlikt 22 § 1 mom. första stycket vid 1) taxeringsförordningen skyldig avlämna självdeklaration till ledning för sin taxering för inkomst eller varunder skattskyldigs bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor uppgått till sådant belopp att han jämlikt bestämmelserna vid 2) eller 3) nämnda stycke varit skyldig avlämna deklaration som nyss sagts, eller till något av de två närmast föregående beskattningsåren. Vid bedömande av fråga om rätt till förlustavdrag föreligger skall beträffande äkta makar och oskift dödsbo tillika iakttagas vad i tredje och sjätte styckena sagda moment stadgas. För rätt till förlustavdrag erfordras härutöver att deklarationsskyldigheten för förluståret fullgjorts under vederbörligt taxeringsår.

Rätten till — — — minst 1 000 kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

b) antaga det vid motionerna I: 339 och II: 408 fogade förslaget till förordning om rätt till utjämning i vissa fall av statlig inkomstskatt i samband med inkomststegring eller inkomstminskning;

c) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att skyndsamt utredning företas om möjligheterna till en fullständig resultatutjämning samt att härvid i första hand frågan om resultatutjämning genom kontometoden prövas och att förslag i detta syfte skyndsamt förelägges riksdagen;

III. *beträffande reparationsfond för hyresfastighet* under B 4) att riksdagen — i anledning av de likalydande motionerna I: 344 av herr Schött m. fl. och II: 415 av herr Källenius m. fl. — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning i syfte att möjliggöra skattefria avsättningar för framtida reparationsbehov å hyresfastigheter;

IV. *beträffande brand- och stormskadefond för skog* under B 6) och 7) att riksdagen — i anledning av de inbördes likalydande motionerna I: 692 av herr Sundin m. fl. och II: 832 av herrar Hansson i Önnarp och Fälldin ävensom I: 693 av herr Virgin m. fl. och II: 830 av herr Cassel — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt prövning och förslag rörande inrättande av brand- och stormskadefond för skog.